

[Carl Petersen.]

at administrationen har været langsommelig, da det er helt andre forhold, der har forårsaget de forsinkelser, der har været. Men selvom dette nu kan konstateres, er der jo det tilbage, at de mennesker, som søger lånene, bliver meget dårligt stillet, når de skal vente meget, meget lang tid, før pengene kan udbetales. Den fremgangsmåde, der nu anvendes, må derfor rejse det spørgsmål, om det ikke er fornuftigt at søge at gennemføre en forenkling af administrationen. Det kunne jo tænkes, at man kunne have lidt færre led, som disse sager skulle passere; ja, man kunne vel endogså rejse den tanke, om ikke disse sager, når jordlovsudvalget havde behandlet dem, i realiteten burde være færdige, så de ikke skulle til fornyet behandling i nye kontorer. Jeg har ikke i sinde at bebrejde embedsmændene noget; når de får en opgave, skal de selvfølgelig løse den og ikke bryde sig om, hvad der sker i andre kontorer. Jeg spørger derfor den højtærede minister, om der ikke skulle være noget at gøre dér, for de vanskeligheder, der opstår ved, at lånene bliver udbetalt meget senere, end man har regnet med, er blevet mere mærkbare, siden der er indtrådt de likviditetsvanskeligheder for bankerne, som er tilstede nu. Jeg har modtaget breve om det forhold, at bankerne nu nødtigt belåner byggeri under opførelsen, for at håndværkerne kan få deres penge. Praksis har været den, at når man har fået tilsagn fra ministeriet, har man kunnet lægge dette ind i en bank, og så har den finansieret byggeriet, indtil lånet har kunnet udbetales. Dette vil uden tvivl afstedkomme nogle vanskeligheder for fremtiden. Jeg vil derfor bede den højtærede minister også sige sin mening om det og i høj grad have sin opmærksomhed henvendt på dette spørgsmål, for hvis der ikke findes en løsning under en eller anden form, er jeg bange for, at det vil umuliggøre det for lånsøgerne at gennemføre byggerierne, og det var jo ikke meningen. Det var heller ikke meningen, at der skulle påføres lånsøgerne meget store rentetab ved de dyre penge, de i altfor lang tid skal arbejde med.

Landbrugsministeren (H. Harwich): Jeg takker det ærede udvalg for det arbejde, det her har udført, hvorved det har fremmet muligheden for, at dette lovforslag hurtigt kan blive vedtaget, et lovforslag, der vedrører mange menneskers økonomiske forhold; jo senere det bliver vedtaget, desto

vanskeligere bliver det at nå frem til tiden. Derfor takker jeg udvalget for dets arbejde.

Vi havde et samråd, hvor vi blev enige om — ikke, som det ærede medlem hr. Carl Petersen sagde, at udvalget skulle stille disse ændringsforslag, men at ministeren skulle stille disse ændringsforslag og udvalget skulle tiltræde dem. Jeg må indrømme, at det praktiske resultat er naturligvis i begge tilfælde det samme.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede medlem, der spurgte om den praksis, man ville gennemføre i landbrugsministeriet med hensyn til at skaffe de midler, der skal bruges til udstykning til tillægsjord, at jeg kan henvise til den interesse, som hele rigsdagen og ikke mindst det høje folketing igennem mange år har vist udstykningssagen, og til den forståelse, der mellem partierne har været for at fremme denne sag på en fornuftig måde. Idet jeg henviser hertil, kan jeg sige, at jeg er af den opfattelse, at de midler, der her skal anvendes, vil man også kunne skaffe til veje, fordi interessen for hele denne sag — hvad der er rimeligt — er så stor, som den er; så i den henseende håber jeg at kunne tilfredsstille det ærede medlem.

Med hensyn til spørgsmålet om administrationen har det ærede medlem sikkert ret i, at der her opstår visse, i enkelte tilfælde meget pinagtige omstændigheder, men jeg gør opmærksom på, at når der er tale om statens midler, kan man ikke bruge den fremgangsmåde, som man i almindelighed anvender, når man handler og overlader det til sagføreren at lægge pengene ud. Vi skal have fast grund under fødderne, når vi har ansvaret for statens midler.

Om der kan ske nogen forenkling af administrationen, skal jeg prøve at undersøge; jeg tror, det bliver meget svært. Iøvrigt vil jeg henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at vi jo stadig i ministeriet får meddelelser om sådanne tilfælde, som der blev nævnt eksempler på i udvalget, og som vi har besvaret; jeg forstod, at det ærede medlem i og for sig var tilfreds med svaret og skønnede deraf, at det ikke var administrationen i snævreste forstand, der havde ansvaret for forsinkelsen. Det har vist sig gang på gang, når vi får sådanne henvendelser og lader dem undersøge, at forsinkelsen indtræffer, fordi papirerne ligger et eller andet sted ude i landet, eventuelt hos en sagfører, som skal have retsanmærkninger ophævet og meget andet. Jeg ser de vanskeligheder, der knytter sig hertil, og jeg skal gerne, dersom det er muligt, med-